

νώτα, οἶονεῖ καλῶν κῦτὴν εἰς ἀνάβασιν.

Ἡ Εὐρώπη ἦτο βασιλὶς· ἡ δὲ Νκυσιᾶ μόνη, ἐνῶ αἱ δοῦλαι αὐτῆς τρέπονται εἰς φυγὴν πρὸ τῆς ἀρχαϊκῆς ὀλίγον παραστάσεως τοῦ Ὀδυσσεύς, μόνη ἡ Νκυσιᾶ ἴσταται εὐτολμος καὶ τολμᾷ νὰ ἐπακούσῃ τὸν ἀνοδυρόμενον Ὀδυσσεύα. Ὁμοίως ἡ Εὐρώπη, ὡς βασιλὶς, γενναϊότερα τῶν λοιπῶν νεανίδων, εὗρεν εὐάρεστον ν' ἀναβῇ ἐπὶ τοῦ ταύρου, προσεκάλει δὲ καὶ τὰς λοιπὰς φίλας, ὅτι τοσοῦτον ἡμερος ταῦρος ἀκινδύνως πᾶσαν ἠδύνατο νὰ δεχθῇ καὶ εὐζωνος τὸν λειμῶνα

νὰ περιέλθῃ· πρώτη δὲ καὶ ἀναβῆσα ἐπὶ τοῦ ταύρου ἐπεκάθησεν εὐμειδής, ἐνῶ αἱ δεῖλαι αὐτῆς φίλαι ἔτι ἐσκέπτοντο. Ὁ Ζεὺς τότε, ἅμα τῇ ἀναβάσει τῆς Εὐρώπης, ὑπεγερεῖς καὶ μεθ' αὐτῆς περὶ τῶν λοιπῶν νεανίδων φροντίζων, προσεποιήθη πρῶτον περὶ τὸν λειμῶνα φιλοπαίγμονα πλάνην, εἴτα τὸ βῆμα παράλληλον περὶ τὰς ἀκτὰς τοῦ αἰγιαλοῦ ἤγεν, εἴτα δὲ παρεκκλίειν εὐκαμπῆς καὶ πλήρης ἀλκῆς καὶ χαρμοσύνης ἀφέθη εἰς τῆς θαλάσσης τὰ βαθύτερα πλάτη. Ἡ Εὐρώπη, μεταξὺ φόβου ἀρχομένου καὶ τελευτῶντων

γελώτων, ὑπελάμβανεν ἔτι ὡς παιδιὰν τοῦ ταύρου τὸ φίλυδρον βῆμα, ἀλλ' οὐχ ἤττον λαβομένη διὰ μὲν τῆς δεξιᾶς τοῦ ἐνὸς τῶν κεράτων, διὰ δὲ τῆς ἀριστερᾶς ἐρεισθεῖσα ἐπὶ τοῦ ὀπισθεν σώματος τοῦ ἀπαγωγέως, μετεστράφη καὶ προσεκάλει τὰς ἐταίρας βοηθοὺς. Φρίττουσαι καὶ ὑποδακρύνουσαι αἱ φίλαι αὐτῆς ἀνέτεινον πρὸς αὐτὴν τρεμούσας χεῖρας καὶ ὀξείας οἰμωγὰς, ὁ πεφιλημένος αὐτῆς ἀδελφὸς Κάδμος συνέβη τὴν ὥραν αὐτὴν νὰ σπεῖρῃ ἐν τῷ πατρικῷ κήπῳ ῥαφανίδας, ἕως οὗ δὲ ὁ βασιλεὺς Ἀγήνωρ ἐν τῷ θλιβερῷ ἀκούσματι ὑποδηθῇ τὰ πέδιλα ἐπὶ τὸ βασιλικώτερον καὶ κατὰβῇ εἰς τὸν αἰγιαλὸν σωτήρ, ὁ ὑπερήφανος ταῦρος ἐδράκως καὶ πάντῃ ἀσείστως φέρων τὴν ἀγαπωμέ-

νην ἐπὶ τῶν νώτων ἀνήχθη εἰς τοῦ πελάγους τὰ βάθη...

Καὶ ἡ ἀρπαγὴ τῆς Εὐρώπης ἐγένετο.

Ἐὰν κύπελλον μέχρι στεφάνης πλήρες ὕδατος ἐκράτει εἰς τὴν χεῖρα ἡ Εὐρώπη, οὐδὲ σταγὼν αὐτοῦ θὰ ἀπεχέετο μία, διότι τόσον ἡπίως καὶ σοφῶς ἀπῆγεν αὐτὴν ὁ θεὸς ταῦρος. Ἐν τούτοις ἔστρεφεν ἀκρόμην ἡ τρυφερὰ ἄνασσα τὸ βλέμμα πρὸς τὴν ἀκτὴν τῆς πατρίδος, ὅπου ἀνεβόων ἀπέλπιδες αἱ φίλαι αὐτῆς καὶ οἰκεῖοι, ἐπικαλουμένη εἰς μάτην τὴν συνδρομὴν αὐτῶν, οὐδὲ ἠδύνατο ἔτι νὰ σκεφθῇ τι σπουδαίως καὶ μόνον περὶ τῆς ἀπαγωγῆς, πῶς δηλονότι καὶ ποῦ ἐφέρετο· ἀλλ' ὅτε αἱ μὲν φίλαι αὐτῆς διεγράφησαν ἐπὶ τῆς ἡπείρου καὶ τῆς πα-